

Sygn. akt V U 816/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2016 r.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

po rozpoznaniu sprawy S. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 20 czerwca 2016 r. **Znak:** (...)

postanawia:

odrzucić odwołanie.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z 20 czerwca 2016 r. odmówił wnioskodawcy S. Ł. z prawa do emerytury bowiem nie spełnił on warunków wskazanych w art. 184 w zw. z art. 32 ustawy o rentach i emeryturach z FUS, z powodu wykazanie jedynie 13 lat, 8 miesięcy i 23 dni okresów pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat takiego zatrudnienia. Organ rentowy w uzasadnieniu decyzji podał też, że świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych za okresy zatrudnienia od 6 czerwca 1986r. do 31 lipca 1989r. w Zakładzie (...) w L. oraz od 18 września 1996r. do 19 marca 1997r. w Przedsiębiorstwie (...)Sp. j. w L. nie są poprawne formalnie, a nowo przedłożone świadectwo wystawione (...) przez dnia 21 marca 2016r. zostało anulowane przez pracodawcę w toku postępowania wyjaśniającego podjętego przez ZUS przed wydaniem decyzji.

Odwołanie od tej decyzji złożył S. Ł.. Domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury. Wskazywał, że do okresów pracy w szczególnych warunkach winny zostać mu w szczególności uwzględniony okres od 6 czerwca 1986r. do 31 lipca 1989r. w Zakładzie (...) w L.. Na okoliczność charakteru jego zatrudnienia w tym okresie powołał dowód z zeznań dwóch świadków: B. D. (1) i J. W..

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniosła o jego odrzucenie. Swe stanowisko uzasadniła tak jak skarżoną decyzję, dodając, iż kwestia zaliczenia wskazywanych przez wnioskodawcę okresów pracy w szczególnych warunkach była już przedmiotem postępowania sądowego, w sprawie V U 1610/12 – gdzie Sąd Okręgowy w wyniku postępowania dowodowego ocenił, iż w spornych dotąd okresach wnioskodawca nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach, zaś odwołanie od ponownej decyzji odmownej zostało prawomocnie odrzucone przez Sad Okręgowy w Legnicy w sprawie V U 1634/13.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy wyrokiem z dnia 7 listopada 2012r. oddalił odwołanie S. Ł. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 10 sierpnia 2012r., którą odmówiono mu prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

W uzasadnieniu tego wyroku sąd, opierając się m.in. na aktach osobowych wnioskodawcy oraz dowodach z zeznań świadków: B. D., H. N. i A. Z., wskazał, że obowiązki jakie S. Ł. wykonywał w okresie zatrudnienia od 6 czerwca 1986r. do 31 lipca 1989r. w Zakładzie (...) w L. na stanowisku elektromontera – takie jak wymiana przewodów, styczników, naprawa elementów sterowania w szafach sterowniczych, naprawy elektrycznych urządzeń do transportu węgla z placu na wózki i dalej do pieców – nie mogą zostać zaliczone do prac wykonywanych w szczególnych warunkach. Podobnie naprawy i remonty innych urządzeń w elektrociepłowniach- wykonywane podczas wyłączenia tych wydziałów - nie mają charakteru prac w szczególnych warunkach. Podobnej oceny dokonał również w odniesieniu do prac jakie ubezpieczony wykonywał w okresie od 18 września 1996r. do 18 grudnia 1996r. i od 19 grudnia 1996r. do 19 marca 1997r. w Przedsiębiorstwie (...) Sp. Jawna w L. na stanowisku montera. Wskazał, iż nie są pracami w warunkach szczególnych czynności związane z przygotowaniem materiałów do spawania dla spawaczy, demontażem zsyków węglowych, rur i różnych konstrukcji stalowych (te które nie były wykonywane na wysokości), wykonywaniem doraźnych napraw urządzeń elektrycznych takich jak szlifierki, wiertarki, prace przy naprawach elektrycznych dźwignic, prace elektryka. Dodał, iż nawet jeśli niektóre czynności jakie wykonywał wnioskodawca: niektóre prace przy montażu elementów stalowych na wysokości, prace przy montażu i demontażu kotłów parowych, niektóre prace przy naprawach rozdzielni elektrycznych – to jak wskazano wyżej nie były to prace wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W związku z czym uznał, iż wnioskodawca nie ma wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a w konsekwencji nie przysługuje mu emerytura w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach na mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej w zw. z art. 32 tej ustawy.

Taka ocenę podzielił Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, który wyrokiem z 22 maja 2013r. oddalił apelację wnioskodawcy od wyroku SO w Legnicy z 7 listopada 2012r.

Organ rentowy decyzją z dnia 17 października 2013 r. ponownie odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia. Odwołanie od niej złożył wnioskodawca, wskazując jako dowody zeznania dotychczas zgłoszonych już świadków oraz dodatkowo świadka J. W. i H. T.. Odwołanie to zostało odrzucone przez Sąd Okręgowy w sprawie o sygn. akt VU 1634/13 postanowieniem z dnia 2 grudnia 2013 r. Zażalenie wnioskodawcy na to orzeczenie zostało prawomocnie oddalone postanowieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu w sprawie o sygn. akt: III AUz 6/14 z dnia 12 lutego 2014 r., w którym Sąd ten podzielił stanowisko Sądu I instancji, wskazując m.in., że fakt powołania nowych świadków nie stanowi nowych istotnych dowodów w sprawie, gdyż zostali oni zgłoszeni na okoliczności, które były już oceniane w poprzednim postępowaniu sądowym.

Dowody: w aktach sprawy V U 1610/12 – wyrok SO w Legnicy z uzasadnieniem, wyrok SA we Wrocławiu z uzasadnieniem;

- w aktach sprawy V U 1634/13 – postanowienie SO w Legnicy z uzasadnieniem, postanowienie SA we Wrocławiu z uzasadnieniem .

Dnia 24 marca 2016 r. wnioskodawca wystosował ponowny wniosek o emeryturę, do którego dołączył świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 21 marca 2016 r. za okres jego zatrudnienia w zakładzie pracy (...). W toku postępowania wyjaśniającego, podjętego przez organ rentowy, powyższe świadectwo pracy zostało anulowane. Decyzją z dnia 20 czerwca 2016 r. ZUS wydał decyzję odmowną, zaskarżoną w niniejszej sprawie.

Dowody: akta emerytalne ZUS

Sąd zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy podlega odrzuceniu.

Zgodnie z przepisem art. 199 § 1 w zw. z art. 13 § 2 kpc Sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Tożsamość roszczeń zachodzi, kiedy sąd ma w obu sprawach orzec o tym samym, dysponując tymi samymi faktami, które mają spowodować ocenę tego samego żądania i kiedy rozstrzygnięcie jednej ze spraw oznacza rozstrzygnięcie także drugiej (tak: Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 01 czerwca 2011r. (II CSK 427/10).

W niniejszej sprawie odwołanie dotyczyło decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 czerwca 2016 r., którą odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wobec niespełnienia przez niego przesłanki posiadania 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, w tym w szczególności wobec nie zaliczenia mu do okresów pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia od 6 czerwca 1986r. do 31 lipca 1989r. w Zakładzie (...) w L. na stanowisku elektromontera oraz w okresie od 18 września 1996r. do 19 marca 1997r. w Przedsiębiorstwie (...) Sp. Jawna w L. na stanowisku montera.

W sprawie V U 1610 /12 przedmiotem rozpoznania wnioskodawcy było jego żądanie przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy szczególnych warunkach z uwzględnieniem jego szczególnego zatrudnienia od 6 czerwca 1986r. do 31 lipca 1989r. w Zakładzie (...) w L. na stanowisku elektromontera oraz w okresie od 18 września 1996r. do 19 marca 1997r. w Przedsiębiorstwie (...) Sp. Jawna w L. na stanowisku montera.

Jak wynika z uzasadnienia wyroku SO w Legnicy z 7 listopada 2012r. w sprawie V U 1610/12 odmówiono mu prawa do tego świadczenia wobec niespełnienia przez niego przesłanki posiadania 15-letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach. W tym nie zaliczenia mu pracy od 6 czerwca 1986r. do 31 lipca 1989r. w Zakładzie (...) w L. na stanowisku elektromontera, kiedy wykonywał prace takie jak: wymiana przewodów, styczników, naprawa elementów sterowania w szafach sterowniczych, naprawy elektrycznych urządzeń do transportu węgla z placu na wózki i dalej do pieców, podobnie naprawy i remonty innych urządzeń w elektrociepłowniach- wykonywane podczas wyłączenia tych wydziałów; oraz nie zaliczenia mu do tego rodzaju prac: tych które ubezpieczony wykonywał w okresie od 18 września 1996r. do 18 grudnia 1996r. i od 19 grudnia 1996r. do 19 marca 1997r. w Przedsiębiorstwie (...) Sp. Jawna w L. na stanowisku montera – takich jak: czynności związane z przygotowaniem materiałów do spawania dla spawaczy, demontażem zsympów węglowych, rur i różnych konstrukcji stalowych (te które nie były wykonywane na wysokości), wykonywaniem doraźnych napraw urządzeń elektrycznych takich jak szlifierki, wiertarki, prace przy naprawach elektrycznych dźwignic, prace elektryka. Sąd dodał, iż nawet jeśli niektóre czynności jakie wykonywał wnioskodawca: tj. niektóre prace przy montażu elementów stalowych na wysokości, prace przy montażu i demontażu kotłów parowych (na wysokości), niektóre prace przy naprawach rozdzielni elektrycznych – to nie były to prace wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W związku z czym należy uznać, iż wnioskodawca nie ma wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, a w konsekwencji nie przysługuje mu emerytura w obniżonym wieku.

Powyższą ocenę spornych okresów zatrudnienia wnioskodawcy pod kątem tego, czy prace w warunkach szczególnych były wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, podzielił w pełni Sąd odwoławczy.

Próby ponownego skutecznego zaskarżenia nowej decyzji odmawiającej wnioskodawcy prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym także były nieudane, o czym prawomocnie przesądził Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, oddalając zażalenie wnioskodawcy na odrzucenie jego odwołania w sprawie SO o sygn.. akt V U 1634/13. Z motywów zapadłego rozstrzygnięcia wynika, że – mając na względzie szczególną regulację z art. 114 ustawy emerytalnej - odmówiono przymiotu dowodu istotnego zgłoszonym przez wnioskodawcę w odwołaniu zeznaniom nowych świadków – w tym J. W..

S. Ł. domaga się obecnie ponownie prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Wskazuje, że do okresów pracy w szczególnych warunkach winny zostać mu uwzględnione okresy: od 6 czerwca 1986r. do 31 lipca 1989r. w Zakładzie (...) w L. oraz od 18 września 1996r. do 19 marca 1997r. w Przedsiębiorstwie(...) Sp. j. w L.. Na okoliczność charakteru pracy w tych okresach powołuje jedynie zeznania świadków, w tym świadka B. D., który był przesłuchiwany już w sprawie o sygn.. akt V U 1610 /12 oraz świadka zgłoszonego w sprawie tut. Sądu o sygn.. akt V U 1634/13 – J. W..

Powyższa kwestia stanowiła przedmiot rozpoznania w sprawie tut. Sądu o sygn. akt V U 1610/12 zakończonej prawomocnym oddaleniem odwołania wnioskodawcy, a odwołanie oparte na tych samych dowodach, co zgłoszone obecnie zostało zakończone prawomocnym odrzuceniem odwołania. Obie dotychczas zakończone sprawy dotyczyły zatem w istocie tej samej kwestii, w oparciu o ten sam stan faktyczny i prawny. W obu tych sprawach wnioskodawca wskazuje te same zarzuty i argumenty. Także niniejsza sprawa dotyczy w istocie tej samej kwestii, stanu faktycznego i stanowiska wnioskodawcy oraz toczy się pomiędzy tymi samymi stronami.

Nie ma przy tym podstaw, by nowy wniosek dowodowy z zeznań świadków ocenić inaczej, niż dotychczas czynił to zarówno Sąd Okręgowy w Legnicy, jak i Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w sprawie o sygn.. akt III AUz 6/14. Mianowicie – zeznania świadka B. D. były już dowodem w sprawie VU 1260/12, zaś zeznania świadka J. W. nie mogą być przesadzające o charakterze pracy wnioskodawcy, skoro świadek ten miałby zeznawać na okoliczności, co do których znana jest ocena sądów i przyczyny odmowy zaliczenia spornych okresów pracy wnioskodawcy do szczególnego stażu ubezpieczeniowego.

Należy też wskazać, że przez wnioskodawcę przedłożone po wydaniu zaskarżonej decyzji świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych w (...) z dnia 20 czerwca 2016 r. także nie może być uznane za istotny nowy dowód, uzasadniający ponowne merytoryczne badanie sprawy w rozumieniu art. 114 ustawy emerytalnej. Wystawienie bowiem przez pracodawcę prawidłowego formalnie świadectwa pracy nie może być przesadzające, bowiem Sąd nie jest związany treścią tego dokumentu, zaś kwestią sporną było, czy prace w warunkach szczególnych w (...) były wykonywane w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym wnioskodawcę i stale, co negatywnie przesądzono na podstawie zarówno akt osobowych, zeznań świadków jak i przesłuchania samego wnioskodawcy.

W konsekwencji powyższych rozważań, w ocenie Sądu –na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. - należało postanowić jak w sentencji.